

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Conciliorvm Omnivm Generalivm Et Provincialivm Collectio Regia

Ab anno DLXXVII. ad annum DXC.

Parisiis, 1644

Epistola VIII. Gregorii Papae I. Ad Stephanvm Episcopvm. De Maria patricia
conuersa, & Constantinum praefectum commendat.

urn:nbn:de:hbz:466:1-15221

nosceamus. Ille enim Deo attestante laudatus, ille supernorum mysteriorum conscius, tumore repentinæ elationis inflatus, populum numerando peccauit, & tamen vindictam populus Dauid peccante suscepit. Cur hoc? quia videlicet secundum meritum plebium disponuntur corda regentium. Iustus vero iudex peccantis vitium & ipsorum animaduersione corripuit, ex quorum causa peccauit. Sed quia ipse sua scilicet voluntate superbiens, à culpa alienus non fuit, vindictâ culpæ etiam ipse suscepit. Nam ira sæuiens, quæ corporaliter populum perculit, rectorem quoque populi intimo cordis dolore prostrauit. Hæc itaque considerate inuicem, & sicut is qui vobis plebibusque prælatus est intercedere pro omnibus, ita pro eius conuersatione & moribus orare omnes debetis, ut apud omnipotentem Deum & vos illius valeatis imitatione proficere, & ille meritis vestris adiungetur. Cuncti autem concorditer pro serenissimis dominis, eorumque pia sobole cum magnis in quantum possumus assidue fletibus oremus, ut eorum vitam gratia protegens superna custodiat, & Christiano imperio gentium colla subternat.

EPISTOLA VIII.

GREGORII PAPÆ I.

AD STEPHANVM EPISCOPVM.

De Maria patricia conuersa, & Constantinum præfectum commendat.

Gregorius Stephano episcopo.

SCRIPTA vestræ sanctitatis medullata mihi caritatis verba locuta sunt; ita ut per calamum, sic in epistolis animus transiret, ac si mihi per semetipsam mens ipsa loqueretur. Qua de re magnas omnipotenti Deo gratias refero, quia & diuinitatibus corporibus, nobisque a vobis recedentibus longe, caritas inter nos permanet indiuisa. Et quidem multum mihi, & ultra quam indignus audire debui, fauorem in epistolis demonstratis. Et scriptum est: *Ne laudes hominem quamdiu viuit.* Tamen etsi audire talia dignus non fui, orationibus vestris peto, ut dignus efficiar, ut si bona in me non ideo dixistis quia sunt, ideo sint quia dixistis. De gloriosa autem Maria patricia valde lætatus

Ioan. diac.
lib. 4. c. 62.

Eccles. 11.

Concil. Tom. 13.

Y y

Pron. 14.

sum, quia in sancto Dei ouili aggregata est, quod ex vestra factum assidua prædicatione non dubito; quia ex ipso fructu ostenditis quantum pro fide catholica laboratis. Multos etiam per illam venire ad ecclesiam suspicor, quod totum vestræ laudi proficit; quia scriptum est: *Vbi plurimæ segetes, ibi maxima fortitudo bouum.* Manifestatur enim virtus prædicantium, vbi surgit seges animarum. Communem vero filium excellentissimum virum domnum Constantinum præfectum quantum plus diligitis, tantum exhortari continue debetis, vt in causis, in quibus mixtus est, semper omnipotentis Dei iudicium ante oculos cordis habeat, eique soli placere studeat, qui & in præsentī vita valet protegere, & cælestis patriæ præmia compensare.

EPISTOLA IX.

GREGORII PAPÆ I.

AD IOANNEM EPISCOPVM SYRACVSANVM.

Gratias agit de bonitate eleemosynarum, & præcipit ne sua scripta ad mensam legeret.

Gregorius Ioanni episcopo Syracusano.

BENEDICTIONEM quam pauperibus fraternitas vestra transmisit, lator præsentium homo vester Candidus nobis dispensantibus suis manibus erogauit; quod vobis secundum animum vestrum fortasse parum visum est. Nos tamen secundum modum vestræ substantiæ esse nimium & ultra modum æstimamus, vt qui illic apud vos innumeros pauperes habetis, pro explenda largitate misericordiæ, etiam loca alia & longe posita requiratis. De causis vero aliis a vobis scriptis prioribus iam respondisse memini, & nihil aliud quærere debetis, nisi vt sub consideratione solius omnipotentis Dei cuncta faciatis, & nullius persona vos a vigore disciplinæ emolliat, neque vehemens indignatio in rigore, quod absit, aliquo immoderata distriktionis obduret. Præterea audio quod aliqua de his quæ scripsisse me memini, fraternitas vestra ad mensam suam coram extraneis legi faciat; quod mihi non videtur esse faciendum, quia hoc quod vos pro caritate facitis, possunt quidam, quantum ad me est, vanæ gloriæ deputa-